

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZI.ONYE.

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Helyben: félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. — fill.
Vidéken: félévre 9 kor., negyedévre 4 kor. 50 fill.

FONDSZERKESZTŐ:

BENEDEK JÁNOS.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ

SZEKELY IMRE.

POLITIKAI ROVATVEZETŐ:

Dr. BOROSS LAJOS.

SZE. KESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Fő tér 42. szám. Lamprecht palota,
első emelet, az udvarban.

Alapozás.

— február 7.

A zavar a politikai helyzetben még egyre tart. Andrássy Gyula gróf, a király megbízott embere, szinte szakadatlanul tárgyal a pártok vezető embereivel, hatvanhete-ekkel és negyvennyolczasokkal. Keresi a kibontakozás útját, amely a parlament munkaképes elhelyezkedéséhez visz. Ma még teljes a bizonytalanság, nincs kialakult többség, se kormánypárt, se ellenzék, mert nincs kormányzati program, amelynek alapján a pártok mellette vagy ellene állást foglalhatnak.

Füresán hangzik, de úgy van, hogy idáig ez a *negativum* az egyetlen *pozitivum*. Hogy mi lesz, mint lesz, az még a jövő titka, amely körül vajudó elhatározások, egymással ellentétes törekvések, remények és aggodalmak köde gomolyog; de föltétlenül bizonyos és minden kétségen felül áll az, hogy úgy, amint volt, ezentúl már nem lehet. Ennek a szellemnek, ennek a rendszernek a megmaradása vagy föntartása ellen az ítélő nemzet oly határozottan és olyan energiával tiltakozott, hogy ez ellen próbálkozni meddő és veszedelmes okvetlenkedés lenne. A nemzet ítélete ellen nincsen fölbevezés. Ez az ítélet, törvénykezési szóval élve, jog-

erős abban a pillanatban, a mint kimondatott és a politikusoknak nem lehet más föladatuk, mint érvényt szerezni ennek az ítéletnek.

Hogy ez a nagy feladat 24 óra leforgása alatt a maga egészében nem teljesíthető, az csak természetes. — Meg kell gondolni, hogy a nemzet megszólalt akarata oly hatalom kezéből parancsolta ki a kormányzó botot, amely több, mint 30 esztendeig uralkodott az országban és úgy rendezkedett be, mintha örökkön ő fogna uralkodni. És meg kell gondolni azt is, hogy ez a hatalom, míg a nemzet előtt gyűlöletessé tette magát, fönt az uralkodó előtt soha se szűnt meg hangoztatni, hogy ő a rend, a bizosság, a béke, a nyugalom és az erő alapja és oszlopa. Ha ő elpusztul, vele pusztul minden, jön a felfordulás és az özönvíz.

Ez a hazugság, az egyik végén már csődöt mondott. Három évtizednél hosszabb idő kellett hozzá, míg a nemzet magát a nyomása alól kiszabadítani és letéperni tudja. Most végre ez megtörtént. A nemzet megmondta, hogy mit nem akar. Kijelentette világosan, hogy ebből a kormányzó hatalomból, ebből a szellemből, ebből a rendszerből többé nem kér. És mert minden jog forrása a nemzet, kétségtelen, hogy senkinek, de senkinek sincs

több joga ahhoz, hogy ezt, a nemzet előtt oly csufosan megbukott hatalmat, szellemet, rendszert az ország ügyeinek intézőjévé tegye. A nemzet a maga önértéke, a maga ereje tudatának, alkotmányának és törvényei tiszteletének tartozik azzal, hogy komolyan valami ilyenfajta törekvésnek még az eshetőségét se vegye.

Ezért tehát, ha a kibontakozás, vagy talán helyesebb kifejezéssel a parlamenti új szervezkedés valami rohamos gyorsasággal nem történik, ezt egyelőreszivesebben tartjuk természetesennek, mint mindjárt veszedelmesnek. Ez a szervezkedés *alapozó* munka, az ilyen munka nem lehet se tákolmányos, se hamari. Sok mindent kell megvitatni, sok mindent kell megmagyarázni, sok törekvést és vágyat programba formálni és sok — évtizedek során át ápolt és hazug látszatokkal rávaszul erősített félreértést kell eloszlatni, míg elkészül az alap, amelyen a nemzeti akarat irányában érvényesülő erők harmónikusan elhelyezkedhetnek.

Nem tehetünk mást, mint hogy éber figyellel, de erőnk és jogaink tudatának nyugodtságával és teljes bizalommal várjuk a munka eredményét. Teljes bizalommal, mert nevezzék az új többségi programot új negyvennyolczasnak vagy

A szív emlékezete.

Irtta: **Catulle Mendès.**

I.

Az egész ország gyászolt és szomorodott és senki sem tudta, hogy mi fog következni. Mióta özvegy lett a fiatal király, nem törődött az államügyekkel, hanem éjjelt nappal sirva töltött el megholt feleségének arczképe előtt.

Az arczképet ő maga festette; még felége életében megtanult festeni, véteknek tartotta ugyanis, hogy másnak megengedje, hogy forrón szeretett feleségének vonásait megörökítse.

A király féltékeny volt, féltékeny emberek pedig nem szeretik, ha azt, akit szeretnek a festők, vizsgáló szemmel nézegetik. A festő nem vizsát mindent a vásznára abból, amit lát, valami visszamarad a szemében, esetleg a szívében, amit nem lehet elvenni tőle, — így gondolkozott a király és ezért maga festette le feleségét.

Mióta a királyné meghalt, ez a kép volt egyetlen vigasztalása. Nem tudta a képet könyvek nélkül nézni, látása fájdalmas volt, de ezt a fájdalmat nem adta volna oda az életnek valamennyi gyönyörűségéért. — Semmi iránt sem érdeklődött.

Hiába jöttek hozzá miniszterei megdöbentő jelentésekkel, hogy Ormuz királya nagy haddal támadásra készül, nem is hallgatott rájuk. Nem törődött beszédükkel, hanem tovább elmerült a kép nézésébe.

Egy nap egyik kamarása azt az alázatos megjegyzését koczkaztatta meg, hogy a legnagyobb és legigazabb fájdalom sem tarthat örökké. A királynak vannak kötelességei népe irányában, emeljen valakit maga melé a trónra, akár egy császár, akár egy paraszt leányt. A király borzasztó haragra gerjedt e beszéd hallatára és saját fenséges kezeivel hajította ki a kamarást. Azután a körülállókhoz fordult.

— A szörnyeteg! Azt akarta, hogy hűtlen legyek az ő emlékéhez! . . . Le kellene fejeztetnem a szentségtörőt! Nektek pedig mondok és hirdessétek ki mindenütt, hogy nem fogja asszony trónomat és palotámat megosztani, ha csak nem hasonlít tökéletesen ahhoz, akit elvesztettem . . . Itt a képe, nézzétek meg jól!

A király tudta nagyon jól, mikor ezeket a szavakat mondta, hogy nem lett hűtlen felesége emlékéhez, hisz nem volt nő hozzá fogható az egész világon. Ő volt a legtokéletesebb szépség. — Kétszer pedig ugyanaz a csoda sohasem ismétlődik.

Oh, azok a nagy, ragyogó fekete sze-

mek, a csodálatos, selyemhez hasonló sötét haj, amely zizegő palástként borult a királyné vállaira, a magas, hófehér homlok, a nyájas mosolygású ajkak, — ahhoz hasonló nem volt, de nem is lesz többé ezen a földön. És ha e mese ismétlődött volna is, ha a tündérek egy leánygyermek ből-esőjében az ajándék gyanánt összehordtak volna minden szépet, a szerencsés gyermeknek még akkor sem lehetett volna olyan fekete haja, olyan mély tűzű szeme és olyan elragadó fehér homloka.

II.

Hónapok multak el, eltelt egy esztendő is, de a király állapota, szomorúsága nem változott.

Az Ormuzból érkezett hírek mind nyugtalanítóbbak voltak, de a király nem törődött az országát fenyegető veszedelemmel. A miniszterek vetettek ugyan ki hadiadókat a király nevében, de ahelyett, hogy a hadsereget szerelték volna fel, a szépen csengő aranyakat feneketlen zsebukbe süllyesztették.

Az ország nyöött a súlyos adók alatt és mégis nyitva állt a hódítani vágyó ellenség előtt. Az elégtelenség napról-napra növekedett, mind többen csoportosultak a királyi palota előtt, hogy kérjenek és pa-

uj hatvanhetesnek, ennek föltétlenül olyannak kell lennie, hogy benne nemzeti törekvéseink és egy tisztább közéleti erkölcs után való vágyakozásunk érvényesüljenek. — Ezt itéletével a nemzet magának határozottan követelte és — nem szabad kételkednünk benne — biztosította is.

A megbocsátás.

— febr. 7.

Hallga mi ez? Harangzugas tölti be a levegőt, zsolozsma zeng, orgona- és ének szólnak, közbe ágyumoraj; illatos tömjénfüst gomolyog sűrű fellegekben.

Tan Isten dicsőségére tábori misét szolgáltatnak!

Dehogyl! A bodor tömjénfüst nem égnek szál, hanem csak a trón zsámolyáig; ének, zene és minden egyéb nem a egymagassabb, hanem a legeslegnagyobb urnak, a királynak szól,

Vajjon miért ez istenítés?

Rebeszgetik — hall és hullj porba, oh nép — hogy a válság során a bécsi intéző körök talán megengedik, hogy Kossuth Ferencz lerakhassa hódolatát a korona szent színe előtt.

Hogy én nem tudom felérni észszel ennek az eshetőségnek zsolozsmákat érdemlő indító okait! Mindig úgy tudtam, legalább azt zengték a Kárpátoktól az Adriáig gyermekkorom óta mai napig, hogy Magyarország trónján most ül a legalkotmányosabb király. Amde nem is kell legalkotmányosabbnak lennie, elég, ha alkotmányos és akkor természetes, hogy maga felidézze választások és válság után annak a pártnak vezérét hívja maga mellé, mely mögé a nemzet többsége sorakozott; sőt első sorban ezt a vezért kellene meghívni és nem más alapon álló közvetítőket.

A tényben tehát nincsen esoda, de talán a névben van; talán abban, hogy a legnagyobb párt vezérét Kossuthnak hívják?

Tudunk mi neveket, melyek gyűlöltbebek voltak a Habsburgok előtt, mint a Kossuth név és mégis megbarátkoztak velük. A régiebb multból csak csekélyke példára hivatkozunk: I Napoleon kidobta Ferencz osászárt Németországból és kikergette

ősi székhelyéből, Bécsből; szóval megalázta a sárga földig és Ferencz a korzikai kalandornak odaadta a lányát. De ne is menjünk olyan messzire, maradjunk szépecskén a mostani korszaknál. III. Napoleon, Viktor Emanuel, Cavour, Crispi, Frigyes Vilmos és Bismarck! Csupa név, melyet Bécsben kimondani felségsértés volt, mert ezekhez a nevekhez fűződött Ausztria teljes és végső kiszorítása Oszországból és Németországból, ezekhez fűződött Villafranca és Königrácz szégyene, országok elvesztése és kínos vereségek emléke. És utóbb Napoleon, Frigyes Vilmos és Viktor Emanuel kedves testvérek lettek, Cavour, Crispi és Bismarck szeretett barátaink, kiknek udvaroitunk és kiknek a nyakába akasztottuk legragyogóbb ordóikat.

Galusnak, taliánnak, burkusnak könnyű volt megbocsátani, de nehéz megbocsát ni annak, aki minket nem bántott, de akit mi bántottunk — a magyarok.

De sok mindent is kell annak a magyarnak megbocsátanunk. Meg kell neki bocsátanunk, hogy a rég mult időkben, de még a szabadságharoz előtt közvetlenül is megmentette a monarchiát és a dinasztitát a véromlásától, hogy az utolsó mentést éppen Kossuth Lajos végezte, aki Ferdinándus életét is megvédte a dédelgetett hű bécsiek ellen;

meg kell neki bocsátanunk, hogy a márcziusban adott törvényeket decemberben eltöröltük és tetejébe rábocsátottuk hű Jell asich bánunkat és az összes nemzetiségeket;

meg kell neki bocsátanunk, hogy nyakára hoztuk a muszkát s Paskievics és Panjutine kozákaival agyontiportuk a magyar szabadságot;

meg kell neki bocsátanunk, hogy első alkotmányos miniszterelnökét főbelöveltük, hogy Aradon a szabadságharoz keresztfájává avattuk a bitófát, hogy Kossuth Lajosnak számkivetésben kellett meghalnia;

meg kell neki bocsátanunk, hogy a forradalmárból udvaroncza vedlett Bachot ültették a nyakába, hogy Albrekt főherceze-günk kardját mondta Magyarország alkotmányának, hogy a bresioi hiéna itt is lakmározhatott,

meg kell neki bocsátanunk, hogy két évtizeden át a csehek garázdálkodhattak Magyarországon;

meg kell neki bocsátanunk, hogy mindezek után túlrad a loyalitástól, míg a dédelgetett Bécs ott ordítja a Burg ablakai alatt a „Los von Österreich“-t, a „Wacht am

Rhein“-t és a „Deutschland, Deutschland über Alles“-t és a hű csehek éneklék a „Bog hranje czára“-t;

meg kell neki bocsátanunk a Diest-eket és Janskiakat és ezekhez hasonló ablakokat;

meg kell neki bocsátanunk... de mi-nek is folytassuk, mikor a sorozat úgy sem teljes és a végtelenségig volna vihető.

Ahol annyi megbocsátani való van, ott csakugyan nehéz fogadni az alkotmányosan megválasztott legnagyobb pártnak vezérét. Belátjuk, így van és azért szoljon hát a harang, zengjen a zsolozsma és szálljon a tömjénfüst. Hozsanna, hallelujah!

A válság története.

— Szindarabczimekből összeállítva. —

Tisza István a Tavaszzal elhatározta, hogy egy Utolsó levelet intéz ugrai választóihoz, amelyben a parlament Csődjére utalva kijelenti, hogy az ellenzékkel Vége a szerelemnek. Ez az Egy kis meglepetés az Országgyűlési szálalást nagyon megdöbbentette. Mindjárt a Képviselő ur-ak összejövetele után Egy kis vihar tört ki: Beostelenek! Csepürágók! Svihákok! — kiállítottak az ellenzéken. Az ember nem tudhatta, hogy Szentes vagyócült a miniszterelnök. A Vihar egyre jobban kitört. Fokrólfokra emelkedett a szenvedély és mindenki sejtette, hogy Pártütők vannak a Lloyd-klub Kupaktanácsban, akik mint a Denevér éjszaka jönnek össze és Haramiak módjára készülnek támadni.

A Sötét titok végre mint a Szikra pattant ki egy napon, vagyis december 18-án.

Kiderült, hogy nem volt Bárányfelhő, amit az ellenzék látott. Kiderült, hogy Tisza A nép ellensége és hogy eladta A haza legföltettebb kincsét, az alkotmányt. A jelzett napon a Jó barátok ugyan még lebeszélni igyekeztek Tiszát, de ez a Vasember

naszkodjanak. A kérésből, követelésből majd lázongás lett és a népet katonaság verte szét. Mindebből a király nem tudott semmit.

A szerencsétlen király minden idejét ott töltötte a kép előtt, amely ellenállhatatlan varázssal bilincselte őt magához.

Egy napon azonban — a kelő nap éppen megaranyozta a tájkot, — a király az ablakhoz lépett. Atulról éneklés hallatszott fel. Tiszta, esengő hang volt, vidám és kellemes, mint a pacsirta dala.

A király meg volt lepelve, néhány lépést tett, homlokát az ablaküveghez sorította és kitekintett. Alig tudta felkiáltását magába fojtani. Egy kis pásztorleány hajította ki juhait a legelőre. Hanem hozzá hasonló kedves teremést már régen nem látott.

Olyan szőke haja volt, hogy azt lehetett hinni, hogy a hajnak kisugárzása aranyozza meg a napot és nem megfordítva.

Kissé alacsony homloka rózsás volt, eseme világos, tiszta, mint a mosolygó reggel, szája oly kicsiny, hogy mikor énekel, akkor is alig lehetett négy-öt fehér fogocskát megpillantani.

Bármilyen elragadó volt is azonban, a király nem nézte őt sokáig, bosszus lett önmagára, hogy kedves halottjáról egy pillanatra is megfeledkezett. Letérdelt a kép

előtt, fájalmában hangosan felzokogott és nem gondolt többé a kis pásztorleányra, aki juhait hajította el a palota ablaka alatt.

III.

Másnap reggel, mikor a király az elhunyt képét meglekintette, kínos meglepetés érte őt. Pillanatig némán bámult a festményre, azután elgondolkozott:

— Különös, különös... Ez a terem mindenestre nedves; a kép feltűnően sötétedik. Nem tévedhetek. Határozottan emlékszem, hogy a királynénak sohasem volt ilyen fekete haja. Hisz ez a haj valósággal ébenfekete, pedig én jól emlékszem, hogy aranyot szálak voltak benné. Olyan volt, mint a fénykirálynő és ezen a képen az éj királynőhöz hasonlít.

Gyorsan esetet és palettát vett kezébe és kijavította, amit a nyirkos levegő elrontott.

— Hála Istennek! — sóhajtott föl aztán. — megint azt az arany haját látom, amelyet annyira szerettem és amelyet mindig szeretni fogok.

Magában ismét megesküdött, erős fogadást tett, hogy örökké hű marad felesége emlékéhez, ha csak nem talál valakit aki teljesen hasonlít a képhez, amely őt ábrázolja.

Mintha azonban valami gonosz démon ingerkedett volna vele, három nap mulva

megint kénytelen volt, hogy javítson a képen.

— Ki tette ezt? — kiáltott fel haraggal, — ki mert ehhez a képhez nyulni? Most egyszerre hóféhér, magas a homloka, valaki bizonynyal szentségtörő kézzel változtatott rajta. Hála Istennek, jó emlékező tehetségem van, tudom, hogy homloka alacsonyabb olt és rózsás, mint a mezők vadvirága.

Ismét néhány esetvonással alantabb huzta az aranszőke haját és az így alacsonyabbá tett homlokot rózsásra festette.

Meg volt elégedve azzal, amit eselenkedett és valóságos áhitattal nézte órákon át a másodszer is kijavított képet.

Hanem a harmadik nap még rosszabb volt számára. Kénytelen volt meggyőződni róla, hogy valami gonosz varázsló úste vele rosszindulatu játéka. Különben hogy történhetett volna, hogy most meg assáj és a szemek változtak meg egyszerre?

Nem, sohasem volt a királynénak ilyen szája és sohasem voltak ilyen sötét, mély tűzű szemei!

Ellenkezőleg! Szeme világos és tiszta volt, mint a mosolygó reggel, szájacskája pedig oly kicsiny, oly parányi, hogy ha nevetett, ha énekel, ha csókra nyújtotta ajkát, akkor is alig lehetett négy-öt fogocskáját megpillantani.

A fiatal királyt keserű harag fogta el

nem hallgatva a Jóslatra, melyet Barátságból eléje festettek, Angolosan, Katonásan megcsinálta a „Lex Danielt.” Dragonyosok jöttek a képviselőházba, de ezeket a hazafiak kiverték. Éljen a Sztrájk! — kiáltották sokan a valósággal kitört a Háboru a békében. Persze a Betyárkendője által üzött szörnyű visszaélés után következett a Szegetséggel.

Mint a Hadakutja úgy zugott végig az országon a felháborodás. A haragegekig csapkodott Fönt és alant és Ripaceos Pista dolmányát már készült kitenni az országházából. Amunka keserves terhe alatt görnyedő nép. Persze az Almáfa nem esett messze az almájától és így Tisza még kapaszkodhatott egy ideig. De végre a király mondta, hogy ez így nem mehet tovább, — mire Tisza az Örök törvény ellenére fölözlatta a Hazát.

Egy szó a miniszterhez ezimel figyelmeztettük Tiszát, hogy Pajkosdiákok módjára Huszárkáplár virtussal nem lehet az országot vezetni. Megjósoltuk, hogy az Erősebb nem ő lesz, de ő lesz az Áldozat.

Ez így is történt. Tisza ugyan megpróbálta, hogy Piros bugyeláris-sal, meg sok Sárga csikóval (amiket a Báró és Bankár körök adtak neki) Hütlen né tegye a népet önmagához, de az 1848 győzött, Borura derűkövetkezett. Padua zsarnoka, a Krakéler, a politikai Aszfaltbetyár elbukott. Hazafias örömmel konstatalhatjuk, hogy Pezsgő élet lüktetett Az öreg ember vérében is. Gazdag szegények vagyunk mi, ha olyan sok az Aranyember közöttünk, mint népünk sorában. Ellenállhatatlan volt Apponyi agitálása és Czifranymoruság a mamelukok vergődése. Sursum Corda! hallatszott a függetlenségi-párt jelszava és bár a Miniszter előszobájá-

a kép láttára, mely összes emlékeivel ilyen erős ellentétben állott.

Ha csak hatalmába tudta volna keríteni a varázslót, aki ezt a gonosz játékot űzte vele! . . . Bizony nyál irtózatot büntetést szabott volna ki reá. A varázslót azonban nem tudta elfogadni és így haragját a képen töltötte ki. Csepp hítja volt, hogy le nem tépte és nem tapodta össze a hazug festményt, amely megszenteltetett a legjobban szeretett asszony emléké.

Közben azonban megnyugodott és azon gondolkozott, hogy nem lehetne-e a bajt valamiképpen jóvá tenni.

Csakugyan így is cselekedett. Gyorsan munkához látott és emlékezetből kijavította a képet és bánatosan mondogatta:

— Igen, ilyen volt, épen ilyen volt az én szeretett, feledhetetlen feleségem.

. . . Kivül azonban a kamarás, akit a király egyszer tulajdon felséges kezeivel kihajított, a kulcslyukon lát leleskedett. Mindent látott és még aznap azt a vakmerő ajánlatot tette a királynak, hogy emelje maga mellé a trónra a kis pásztorleányt, aki mindennap énekelve hajtja ki juhait a mezőre, hisz teljesen hasonlít az elhunyt királynéhoz — talán szebb is nála.

. . . És csodálatosképpen a királynak nem volt az ajánlat ellen semmi kifogása.

ban a főispánok az Államtitkár ur rendeletét l-sték, Tisza már az Örög mátkája volt és Az embertragédiája nem volt elhárítható.

A nők az alkotmányban hasznos szolgálatokat tettek. A Csók volt a fegyverük. A demokrata Vázsonyit diadallal választották meg. Szóval Tisza olyan sorsra jutott, mint Bukov a székelyek hóhéra. Bakása után ugyan még Egy párti piquét játszott a szabadelvükörben, de ez csak olyan Parasztgög volt, amelylyel a Prófétta (Nyiri nevezte így) csak tüntetni akart.

Miniszterválság lett a dologból. Lemondás. Hiába mondta hát Tisza, hogy reszkess Bizáncz! Budavár bevétele óta ilyen győzelem nem volt a magyarnak. Mert ez a politikai Falurosza most kénytelen a szülői ház geszti magányába visszavonulni és a Kisértetek nem fogják többé háborgatni az országot.

A vén bakkancsos és fia teljesen kipusztultak a magyar politikából. A Sötétség oszlik. A magyar szabadság Virágfa kádása a boldogítja lelkünket. A Télen virult ki ez a szép virág. A Tévedések játéka véget ért. . .

Carolus.

SZINHÁZ.

Wallenstein halála.

Schiller tragédiája e hó 12 én, vasárnap este kerül előadásra a debreczeni színházban, Csiky László színészi működésének 25 éves jubileumára. Száraz színházi kommunikéval kezdem ennek az estének értékes, figyelemreméltó produkciójának méltatását.

Mielőtt ezt tennem, a hálának egy szerény kis koszoruját kell letennem Makó Lajos igazgató asztalára, aki páratlan lelkesedéssel, anyagi támogatással, nagy tudással fogott hozzá, hogy ez a drámai mű méltó előadásban részesüljön. Nem lehet e fölött egyszerűen napirendre térni. Egy vidéki színházgatónak tenger sok gondja, felelőssége van, hogy egy a közönségének, az irodalomnak s a színészi becsvégyeknek teljes hitvallással, becsülettel megfeleljen.

És ez nem tisztán üzleti kérdés, ehhez neme érzék, lelkesülő agy, termékeny gondolkodás szükséges.

Ha a mindennapi kenyérkereset mellett egy színházgató bátorsággal s művész önzettel elő mer adni a classicus darabokat, sőt ezeknek lelkes ápolója, — törpüljön el a kicsinyesség és nemesak a sajtó, a nagyközönség, hanem a színészek részéről előismerésben kell részesülnie. Ha a borus, ködös, őszi napon egy eltévedt napsugár fölmelegít bennünket, ugy-e odaálunk a napsütés sugaraihoz és kéjesen melegedünk! Így melegszik föl minden színházi komoly elme egy classicus est tiszta sugarainál.

Szebb, jobb s alkalmasabb darabot nem adhatott volna Makó Lajos — Csiky Lászlónak, mint Wallenstein halálát.

A Wallenstein trilógiának ez a része igazi drámai erővel fölépített mű, amelyben ott lüktet a nagy német író alkotó ereje. Külön álló mű ez, habár a darab egysége, erős, logikus összetartozandósága bámulatra méltó, ahhoz, hogy az első részét is előadassuk, tehát két estén át, rengeteg idő, sok fáradtság s mindenesetre nagy anyagi fedezet álljon a rendelkezésre s ilyet ma még a vidéki színház produkálni nem tud.

Tekintsük tehát azt, amit adhatunk s kapunk; Csiky László érdemes színész em-

ber, ambíciója mindig a magasabb thónust kereste és meg is találta. Komoly gondolkozással, sok küzködéssel megállani s a magasabbra való törekvés tisztségével elérni ezt az időt, nagy érdem! Senki annyi alkalom nincs az eldurvulásra, az elköznapiaszkodásra, mint a színész; ha a színészkorhely emberré akar lenni, talán neki van a legtöbb alkalmja erre, mert a színésznek minden szabad, mindent megbocsátanak s annak a társasága mindig szórakoztató, — hány jelesünket vesztettük el így, akiket fiatalon, tehetségük forrongásában a könynyelmű élet kidöntött a csatasorból.

Csiky László a színészek ama táborából való, akik ennek az életnek gyökere megtagadja. Csak tisztességes eszközökkel lehet tisztességes, maradandó sikereket elérni, ha Csiky László visszatekint múltjára úgy büszkén emelheti föl a fejét, mert ezt az ünnepeletet megérdemli.

Mindenesetre egy magyar hősszínésznek alkalmasabb lett volna egy magyar darabban megülnie ezt az estét, amely életének egy szép pontja lesz; de azért a nagy német nemzeti drámanak sem szabad bűnül felróni, hogy német. Ennek a kolosszus darabnak a maga nagysága imponál. Németországban megpróbálták ugyan egyesíteni a két darabot, de az összevonás által áldozatul esett a műnek legszebb részei. Azután megpróbálták megnyirbálni s külön külön adni, de kudarcot vallottak vele; még azután a meiningeni társaság helyrehozta az évtizedek hibáját s újra építette Schiller tragédiáját.

Náunk természetesen a fordítás okozott legnagyobb gondot, mert hiszen ilyen nagy, classicus mű fordításához ihletett költői véna kell.

Dóczy Lajos vállalkozott reá és művészi eszéssel oldotta meg a feladatát, gyönyörűség beszélni és hallgatni az ő dus, tömör tiszta magyar fordítását, verselését, — mindent visszaad, semmit nem vesz el Schillertől.

A nagy német nemzeti dráma a harminc éves háboru tizenhatodik esztendőjében történik, amikor az erkölcsi zűlöttség legnagyobb fokában dobozódtak az emberek. Wallenstein hatalmas hadvezéri tulajdonokkal meg idott katona volt, — óriási nagyraugyása mellett is, sok szolgálatot tett a bécsi császári háznak s mégis a hagyományos alattomos áskálódás tönkre teszi ezt a kiváló katonát s a nagyszabásu ember véres áldozatul esik, Egerben 1634 február 24-én a maga hálójában.

Csiky Lászlóra nagy feladat vár, de a többiekre is — s hiszem, hogy ez a nagy feladat nem fog kielégületlen maradni. Lajos nagyszabásu előadásra készül Makó Lajos és Csiky László s ez a debreczeni színpad régi, dicsteljes levegőjét visszahozza s talán meg tudja értetni ez a fáradtság az ehhez értőket, hogy ha darab van, akkor áldozatra kész igazgató, lelkiismeretes rendező, lelkes színész is van, de ha a közönség ezt a fáradtságot különösen nem érdemesíti meg, akkor csak ott vagyunk, ahol voltunk: a szomorú, üres, modern műsor mindennapi tengődésénél!

Faragó Ödön.

A Szlavianszky csoport estélye. Körülbelül 10—12 éve annak, hogy Szlavianszky Agrenev művészien szervezett énektársulatával Európát beutazta. Az összhangnak tökéletessége, a színezés és árnyalás meglepő formái bámulatba ejtették a vonatott ritmusu, mélabus orosz dalokat addig nem ismerő zenebarátokat. Az akkor fiatalágának és bájainak teljesen levő Nadina (most Nedezola) csak fokozta a hatást imponáns megjelenésével és szép hangjával. Most ő vezeti, szervezi és dirigálja a társulatot, mely azonban már nem áll a régi művészi magaslapon. Festőies megjelenésük, szép énekeik azonban megérdemlik az érdeklődést. Tegnap este nem nagyszámú közönség hallgatta előadásukat. A legnagyobb

sikert a hirneves „Ej uohnyem“-mel érdemelték ki, melynek elható akordjait és szólásait művésziessé vette át egyik hangnem a másiktól. A kart a bassus hang dominálja, ez fenomenális s kiválóan orosz sajátság. Van egy értékes tenor II. és egy egyenletes erős alt hang is. A harmonium kísérete számokat precízzen szépen énekelték. A második, tisztán vocalis részben már voltak eltérések. Hallottuk nemzeti hangszereket is, amelyeket ügyesen kezelik. Különösen az orosz dal változatokban emelkedett minden hangszer érvényre s mutatta a különféle hangszínezést. Végül bemutatták a m. rész, férfias orosz nemzeti táncot. A közönség frenetikus tapsal honorálta szép, mutatványos táncosait. Ma este az új műsorban egy orosz színmű is szerepel.

Osige Böske vendégjátékai. Makó Lajos színházgátló két hónapig tartó vendégszereplésre szerződtette Osige Böske, a vigszínház egyik naiváját. A kiváló színész, akinek vendégfellépéséhez színházi körökben nagy várakozásokat fűznek, holnap este játszik először színpadunkon. A Heidebergi diákélet Katiczáját látjuk tőle.

Csiky László jubeliuma. A Csiky László jubileumát rendező bizottság tegnap délután Oláh Károly kulturtanácsnok elnöklése alatt ülést tartott a városházán. A bizottság ez alkalommal megállapodott az ünnepség részleteiben. Eszerint a jubileumi ünnepély vasárnap este lesz, amikor Schiller Valenstein halála című tragédiája kerül színpadra. Az előadás kivételesen este, hét órakor kezdődik. Az előadást a júliánus ünnepelése előzi meg. Nyílt színpadon először Oláh Károly kulturtanácsnok a város közönsége, tanácsa és színházbizottsága nevében üdvözli, majd Makó Lajos a színtársulat s egy küldöttség az ifjuság nevében.

Az ajándékok és emlékek átnyújtása után v. sz. kezdetét az előadás és utána az Angol királynő termeiben társas vacsora lesz a jubiláns tiszteletére.

Heti műsor.

Kedden általános bérletszünetben, rendező helyárrakkal Slavianska orosz daltársulat utolsó vendégjátéka.

Szerdán Osige Böske a vigszínház művésznőjének vendégfellépésével a „Heidebergi diákélet“, színmű. (A bérlet.)

Csütörtökön „Az elnémult harangok“, Szinjáték. (B bérlet.)

Péteken „A gerolsteini hercegnő“, operett. (C bérlet.)

Szombaton „János vitéz“, daljáték. (A bérlet.)

Vasárnap d. u. „A tavasz“, operett este (először) „Wallenstein halála“, költemény.

A nagy kölcsön felhasználása.

— A tanács tervezete. —

A belügyminiszter, — mint ismeretes, a nagy kölcsön felvételére vonatkozó közgyűlési határozatot jóváhagyta.

A tanácsnak most már kötelessége egymásutáni tervezetben megvalósítani azokat a szükségleteket, melyeket annak idején a közgyűlés elé terjesztett.

A tanács a nagy kölcsön felhasználását és hova fordítását három csoportba osztotta. A tanács legelső sorban a régi 3 milliós kölcsönt akarja konvertálni, mert annak a kölcsönnek feltételei nagy terheket róttak a város házipénztárára.

A decemberi közgyűlés már felhatalmazást adott a tanácsnak ezen összeg felvételére és egyidejűleg a kötvény kiállítására. A tanács a kötelezvényt még nem írta alá, mert rendezni kellett a telekkönyvi állapotokat. Ez a rendezés pár nap alatt már

megtörténik és a kötvénybe beleírhatják a telekkönyv szerinti parcellákat. A tanács most úgy intézte a dolgot, hogy ezután nem esz a város összes ingatlanok lekötve, csak a nagyobb ingatlanok 36 millió korona értékben.

Pár nap múlva elkészülnek ezzel és a tanács kiküldöttei aláírják a kötvényt és a régi nagy kölcsön ki lesz fizetve és megszabadul a házipénztár szoktól a nehéz feltételektől, melyeket ez a régi kölcsön rótt reá.

Ezzel a terv első része végre lesz hajtvva.

A tanács a nagykölcsön további hovatfordítását a második csoportban felsorolt szükségletek megvalósítására akarja eszközölni.

Ebbe a csoportba tartozik a felkezesi iskolák segélyezése 739 000 korona; az ispotály rendezése 190 000 korona; a kállói vasutru megszavazott 200 000 korona, a csapat kórház építése 160 000 korona, a bába képezde, amely már épül is 280 000 korona; a siketnémáknak tett alapítvány 20 000 korona; pótraktár építése 11 000 kor., a szegényház kibővítése 40 000 korona, a gazdasági ismétlő iskola 100 000 kor.

A tanács már a legközelebbi közgyűlésen javaslatot tesz az iránt, hogy adjon felhatalmazást a fenti összegek felvételére.

A feltételeken megvalósítható szükségletek elintézése van még hátra. Ezek között legfontosabb a vízvezeték és csatornázás. A kiküldött bizottság a csatornázás munkálataival már annyira előrehaladt, hogy egy ülés után elkészül vele. Ezután a közgyűlés elé kerül és ha a közgyűlés elfogadja a terveket, már a jövő tavasszal megkezdhetik a vízvezeték és csatornázás építését.

NAPI HIREK.

Elvágta a vonat.

Halál a kerekek alatt.

— febr. 7.

Az éjszaka Hajduhadház mellett a Debreczenbe 10 órakor érkező motorvonat agyongázolt egy embert. Az ór csak akkor vette észre a vágányok között levő borzalmasan összeroncsolt holttestet, mikor a vonat már elindult.

Tiba Gyula hadházi gazdálkodó ember tegnap este felé tíz óra előtt az ottani induló háztól ment a vágányok mellett a vasut mentén levő házába.

Tiba bement utközben bátyjának, Tiba Andrásnak korcsmájába, hol egy fél liter bor megívása közben a beszéd során azt mondta:

— Eljöhet még András bátyám az én temetésemre.

Tiba nem is gondolta akkor, hogy mennyire igazat mond.

Alig néhány percczel azután, hogy a bátyja korcsmáját elhagyta Tiba, jött a vonat.

A szomszédos ór a vonat elmenetele után, amikor a vágányt átvizsgálta, ráakadt a Tiba Gyula borzalmasan összeroncsolt holttestére. Tiba ugyanis, mikor a kocsmából kijött, talán kissé ittasan a vágányon haladt s nem vette észre a mögötte jövő motort. Ez elütötte a szerencsétlen embert.

Tiba holttestét teljesen összeroncsolva találták meg a vágányok között.

Ugyszólván a felismerhetetlenségig összeroncsolta a szerencsétlen embert.

Az eset az egész községben nagy megütközést keltett. Mindezzel általános a részvét a halálát sejtő, szerencsétlen ember iránt, kit a maga vigyázatlansága miatt ért ilyen borzalmas, szomorú halál.

Ugy a m. á. vasut, mint a csendőrség megindította a vizsgálatot, hogy vajon terhel-e a szomorú esetért valakit a vigyázatlanság.

A szerencsétlen ember holttestét holnap temetik.

— **Áthelyezett bírák.** Dr. Grandpierre Károly debreczeni és Arvay Géza szilágycsehi kir. járásbírói albirák, eddigi minőségükben saját körelmökre történő kölcsönös áthelyezését a király megengedte.

— **A vármegye közigazgatási bizottsága** rendes havi ülését e hó 13-án hétfőn délelőtt tartja meg.

— **A városi múzeum megnyitása.** A városi múzeum ünnepies megnyitását májusban, Csokonai halálának százados évfordulója alkalmából rendezendő ünnepségekkel kapcsolatosan tűzték ki.

— **Tisztújítás az ipartestületnél.**

A debreczeni ipartestület e hónap 26-án délelőtt 10 órakor tartja meg es évi rendes közgyűlését. Ez a közgyűlés egyszeremind tisztújító ülés is lesz; ugyanis az ipartestület választott tisztviselőinek mandátuma most jár le. Az ipartestület tagjainak tekintélyes része leghatározottabban állást foglalt már eddig is az ellen, hogy az elnöki tisztséget továbbra is Tóth Kálmán töltsse be. Ez ügyben már vasárnap délután is népes értekezlet volt, hol Tóth ellen foglaltak állást. Mint értesülünk, a vasárnapi értekezlet határozataihoz sok igen tekintélyes ipartestületi tag hozzájárult. Az immár többséget képviselő ipartestületi-párt ma este gyűl össze a Törő-féle Csokonai vendéglőben, hol a Tóth Kálmán elnök ellen való állásfoglalásról tanácskoznak. Valószínű, hogy az ipartestületi tagok közül többséget Tóth Kálmán nem kap. Ugy tudjuk, hogy Tóth Kálmán elnök agilis, törekvő ember. Amde az ipartestületi elnökséget Tóth Kálmánnal összeegyeztethetőnek találnunk lehetetlen. Lehetetlen pedig azért, mert az ipartestület mostani elnöke mindenütt, mindenkor nyíltan hirdeti azt, hogy ő az Ausztriával való közös vámterületnek feltétlenül híve. Magyarország önálló vámterületének felállítása senkinek sincs annyira érdekében, mint éppen az iparosoknak. Amikor az önálló vámterület minél előbbi megalkotásáért fegyvert fogunk, akkor legelső sorban ugy előttünk, mint mindazok előtt, kik hívei az önálló vámterületnek, a háttérbe szorított, a lekicsinyelt, tengődő, szegény fejletlen magyar ipar fellendítése a cél. Iparunk mindaddig kezdetleges, kicsinyes, improduktív, ameddig az önálló vámterülettel védelmére nem kelünk az iparnak. Ezek szerint tehát az önálló vámterület minél előbbi behozatala lehet a legjobb célja Magyarországnak minden iparosának, lett legyen az kis iparos, vagy nagy vállalkozó. Elképzelhetetlen ezek után, hogy az iparosok oly hatalmas, oly messze kiható, az iparügyekben oly döntő véleményű társulat, mint a debreczeni ipartestület.

let élén oly ember álljon, kinek elvei homlokegyenest ellenkeznek minden magyar iparos érdekével.

— **Csokonai emlék ünnepély.** A debreczeni kegyes-tanítórendi rom. kath. főgimnázium onképzőkör Csokonai V. Mihály halálának századik évfordulója alkalmával 1905. évi február hó 12-én délelőtt fél 10 órakor az intézet dísztermében emlék-ünnepélyt tart. Az ünnepély műsora: 1. Kéler B. Csokonai Ouverture. Előadja: a főgimn. zenekar. 2. Szabolcska M. Ének Csokonai V. Mihályhoz. Szavalja: Mózes András, III. o. t. 3. Csokonai V. Mihály. A reményhez. Énekl.: a főgimn. énekkar. 4. Farkas Ö. Hangulatok. Zongorán előadják: Fellner József, VIII. o. t. és Korniss Géza, VIII. o. t. 5. Csokonai V. Mihály szerelmi dalai és ódái. Irta és felolvassa: Gerő Miklós VIII. o. t. 6. Mozart. Serenata. Vonósnégyes. Előadják: I. hegedű: Csánádi Dezső, VII. o. t., II. hegedű: Erős Henrik, V. o. t., mélyhegedű: Ditrich László, VIII. o. t., gordonkán: Svarecz István, VIII. o. t. 7. Csokonai V. M. A magánosságához. Szavalja: Vidovich Ernő, VIII. o. t. 8. Csokonai V. M. Az esküvés. Énekl.: a főgimn. énekkar. 9. Höllyri F. Harangvirág-induló. Előadja: a főgimn. zenekar.

Foltényi Vilmos hagyatéka. Foltényi Vilmos hagyatéka méltó helyre kerül. Oláh Károly a tanács megbízásából a végrendeleti örökösötől a városi muzeum részére megvette a hagyatékot és iratait. Több érem, régi debreczeni hírcéves színesképek képeiből áll a hagyaték. Az iratokat még nem nézték át és azt hiszik, hogy sok érdekes feljegyzést, levelet találnak azok között.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Kovács Lajos, debreczeni díjtalan pénzügyi számgyakornokot, ideiglenes minőségű segélydíjas pénzügyi számgyakornokká nevezte ki a debreczeni pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvétséghez.

— **Közegészségügy a múlt hóban.** Az elmúlt január hóban az egészségügyi állapot nagyon kedvezőtlen volt. A heveny ragályos betegségek közül a főorvosi jelentés szerint az influenza volt a leggyakoribb, amely sokszor a tüdőlobbal párosult és ilyenkor sokszor halállal végződött. Vörhenyben 9, ronsoló toroklobban 2 haláleset fordult elő. Az óvók e miatt zárva is maradtak. A kórházban volt január elsején 279, felvételt január hóban 454, elbocsátott 353, meghalt 28, maradt 353, 208 férfi és nő. A kerületi orvosok 204 fekvő és 605 járó beteget gyógykezelték.

— **A Szent-Erzsébet egyesület f. hó 8-án — szerdán — d. u. három órakor választmányi ülést tart, — melyre a t. o. választmányi tagokat tisztelettel meghívja az elnökség.**

— **Az adó.** A debreczeni pénzügyigazgatóság jelentése szerint január hó folyamán befolyt: egyenes adóban 80.471 korona, a hátralék 1.379.378 korona; befolyt további hadmentességi adóban 191, bélyegjövédékben 33.845, jogilletékben 21.149, díjjövédékben 1321, dohányjövédékben (Hajdu-megyével együtt) 129.136, határvámjövédékben 10.789, fogyasztási és italadóban 25.000 korona. Fizetési halasztást a pénzügyigazgató 9, a miniszter 28 esetben engedélyezett. Időleges házádómentességet 61 esetben állapítottak meg.

— **Csokonai színjáték** előadása alkalmával felülfizettek: K. J. 4 koronát; Dicsőfi József, Jánosi Zoltán, Aczél Géza, Debreczeni Jenő 2-2 koronát; dr. Magoss György, Körner Adolf, Oláh Károly, Szabó Kálmán, Király Gyula, Csóka Sámuel, dr. Vargha Elemér, Bészler Károly, Márk Endre, Komlóssy Arthur 1-1 koronát. Köszönettel nyugtázza a jótékony cél érdekében tett áldozatokat a rendezőség.

— **Közrendészet a múlt hóban.** A rendőrség lopásért 1, kihágásért 167 egyént tartóztatott le; a városról eltoloncoltatott 23, keresztül toloncoltatott 49, kényszerutlevéllel kiutasított 31 egyén. A főkapitányság, mint első fokú iparhatóság 30 iparengedélyt állított ki, amelyért 340 korona folyt be. Munkakönyv 48 darab adatott ki.

— **Ijabb Pista mulat.** A Független Magyarország mai száma a következőket írja, a fiók Tisza múlt heti debreczeni mulatozásairól: A papa, az idősebb Pista annak idején szintén kitüntetéssel vizgázott, mint jogász, — csak a nemzet buktatta őt most meg nagyon súlyos jogi ismereteiért. Es mikor a papa megbukott, az ifjabbik Pista a budapesti jogi fakultáson persze, hogy kitüntetéssel alapvizgázott. Tiszta a dolog: gróf Tisza István urról meg a fiáról van szó. Az ifjabb Pistában is épp ugy pezseg azonban a jogászvér alapvizsga után, mint a többi kö légájában és hiába bukkott meg a papa: ő bevonult az egzámen után Gesztről Debreczenbe s csapott ottan jó bor mellett, cigány mellett olyan murit, hogy a kutyák is kalácsot ettek. Még valamit. Az a Magyar cigány, aki az ifjabb Pista muriját végigmuzsikálta, az elmúlt választás alatt — az ellenzéknek húzta a Kossuth-nótát, meg hogy „jaj de hunczut a német...”

— **Felülfizetések.** A Polgári kör által folyó év január hó 29-én a Bika dísztermében tartott jótékonykezéltű táncmulatóság alkalmával felülfizettek: Csóka Sámuel és Vecsey Imre körelnök 14-14 korona, Szabó Kálmán képviselő 10 koronát, Szabó Kálmán tanácsnok 5 koronát, Czeglédi Gyula alelnök, Móricz Ferencz, Kertész István, Biczó Gyula, Dávid Sándor és Horváth Tamás 4-4 koronát, Szabó Kálmán gyógyszerész 3 koronát, Hajdu Zsigmond, Leskó Ferencz, Kertész Imre, Horkai Lajos, Raics Gyula, Bán István, özv. Balogh Lajosné, Uszó István, Szentjóni Kálmán, Agárdi Lajos, Kerékgyártó József, Polgári Márton, Gabányi Sándor, Poroszlai Károly, Kiss Gy., Bacso P., Gombos Ferencz, M. Balogh István, Balogh J., Alkalmi árúház, Schaff János és Dávid Mihály 2-2 koronát. — Némethi János, Erzsényi Andrásné és Böszörményi Mihály 1-1 koronát, összesen 129 koronát. Fogadják a nemes szívű adakozók adományaikért körünk nevében halás köszönetünket Debreczen, 1905. évi február hó 5. Az elnökség.

TAVIRATOK.

A „Debreczen“ eredeti távirata.

A szövetségelt ellenzék gyűlése.

— **Kossuth nyilatkozata a választásról.** —

Budapest, február 7. A szövetségelt ellenzék ma délelőtt 10 órakor Kossuth Ferencz elnökle alatt értekezletet tartott.

Kossuth Ferencz megnyitó beszédében azt mondta, hogy a korona a kormány és a nemzet közötti viszonyra hivatkozott és ebben a nemzet lett a győztes. Most hazafias kötelesség megvalósítani mindazt, amit meglehet valósítani, mert az ellenzék nem helyezkedhetik arra az álláspontra: mindent vagy semmit. A gazdasági függetlenség megvalósítása ebben a küzdelemben akadályba nem ütközik, nagyobb akadályok a katonai téren merülnek fel.

Az ellenzék szövetségése a jognak és az alkotmányosságnak bástyája és épen ezért indítványozza, hogy maradjanak együtt továbbra is, mert ez kötelességük is és alkotmányosságunk érdekében csak így fejthetünk ki nagyobb akcióit.

Hook János bejelenti, hogy Bánffy

bárá beteg s megbízásából jelenti, hogy az új párt együtt fog maradni a szövetségelt ellenzékkel.

Babó Mihály megemlékezik a vezérbizottság működéséről, munkásságáról és köszönetet javasol szavazni. Indítványát elfogadták.

Apponyi Albert gróf beszélt ezután. A nemzeti akarat — ugymond — nem volt az a gyökér, amelyből a szabadelvűpárt táplálkozott és a választások alkalmával ma is felhasznál minden eszközt. Figyelmezteti az ellenzékét, hogy a ház megalakításnál a törvény és jog uralmát biztosítani kell az ellenzék számára s reméli, hogy ez sikerülni is fog. Kötelessége az ellenzéknek odahatni, hogy már a körelnök érvénytelennek jelentse ki a lex Dánielt.

Zichy Jenő gróf köszönetet mond a szövetségelt ellenzék vezérbizottságának.

Polonyi Géza szól ezután. Nem lehetett volna felbresztetni a nemzet szunynyadó lelkiismeretét, ha nem lettek volna olyan messiások, mint Kossuth Ferencz és Apponyi. Indítványozza, hogy az értekezlet halála jeléül köszönetet szavazzon Kossuthnak, Apponyinak és Tóth Jánosnak. Indítványát elfogadták.

Haviár Dániel az ujonnan megválasztott képviselő nevében mond köszönetet a szövetségelt ellenzéknek.

Kossuth Ferencz szólalt fel újból. A disszidensekről emlékezett meg, köszönetét fejezte ki nekik. Az értekezlet ezután véget ért.

Andrássy Bécsben.

Budapest, febr. 7. Andrássy Gyula gróf valószínűleg már ma d. u. Bécsbe utazik, hogy eddigi tárgyalásai eredményéről jelentést tegyen a királynak. Milyen eredményt ért el Andrássy, biztosan nem tudják, de Kossuth nyilatkozatából kivethető, hogy a gazdasági különválás nagyobb akadályokba nem ütközik.

A czárt halálra ítélték.

Budapest, febr. 7. A Berliner Zeitungnak táviratozzák Pétervárról, hogy a czár dolgozószobájában egy levelet találtak, mely francia nyelven volt írva és amelyben tudatják a czárral, hogy a forradalmi bizottság halálra ítélte és 12 tagját küldte ki az ítélet végrehajtására.

A czári palotában a levél nagy izgalmat keltett s kutatják, hogyan került a legegizorubb őrizet daczára a czár asztalára a levél.

Londonból jelentik, hogy Moszkvában a helyzet sokkal veszedelmesebb, mint eddig. Az orosz titkos rendőrök kémkedésai túrheterellenné teszik a közönségre az állapotot. A hangulat a legelkeseredettebb és csak egy újabb vereség hire kell a harostérről a forradalom újból való kitörésére.

Elhunyt hírlapíró.

Budapest, febr. 7. Stenzel Pál hírlapíró reggel elhunyt. Mint tanító működött eleinte. A főváros VI. ker. mint a zsidóhitközség elnöke nagy szerepet játszott és szerkesztője volt a magyar izraelita lapnak.

Egy híres politikai kalandor halála.

Budapest, február 7. Rimler Gyula, aki a magyar-francia szövetséget akarta pár év előtt létrehozni és e végből Párisban nagy akcióit indított, ma meghalt. Rimler politikai kalandor volt, ki a politikusokat, köztük Ugron Gábort is félrevezette.

VEGYES HIREK.

* **A Pogári kör közgyűlése.** A debreczeni polgári kör évi rendes közgyűlését 1905. é. február hó 12. é. d. u. 3 órakor tartja meg saját helyiségében (Piac-utca 7., 1. emelet). Targysorozat: 1. E öki jelentés. 2. Számvizsgálók jelentése az 1904. évi számadásokról. 3. Ugyanazok javaslata az 1905. évi költségelirányzatról. 4. Könyvtári bizottság jelentése. 5. Leltár-vizsgáló bizottság jelentése. 6. Indítványok, melyek 8 nappal a közgyűlést megelőzőleg az elnököz beadandók. 7. Tisztújítás. Vecsey Imre, elnök. Kerékgyártó József, főjegyző.

* **A siketnémák részére** a következő adományokat vettem s nyugtázom köszönettel: Mezőtur város adománya 20 kor., Mezőtur gyűjtése 8 kor 40 fillér, Debreczeni Cassino perselye 1 kor. 28 fillér, Anyakönyvi hivatal perselye 6 kor. 4 fillér, Martonfalvi Kabos 2 kor. 40 fillér, Fajérgárdony községe 1 kor., 46 Hajdumegyei persely 83 kor. 49 fillér, Szepes-Látó város gyűjtése 16 kor., hajdunánási takarékpénz ár 10 kor., Heverde Gusztáv Miklósfalva 20 fillér, T. Polgári Takarékpénztár egyeki fiókja 5 kor., V. huayadi vasgyári hivatal 1 kor., hentes és mészáros ifjuság január 7 éni báljának jövedelméből 20 kr., Tóth Baint és Blasko György 10 kor., Bacsó ur által Barna Mihály 1 kor., Kisujszállás alapító tagsági díja 40 kor., Győr város alapító tagsági díja 40 kor., Helyreigazítás. Biczó Gyula ur fogadás megnyerése ezimén 20 koronát adott a siketnémák javára, nem 10 kor., amint azt nemrég tévesen közöltük. — A posta a siketnémákért. Itt mondok köszönetet. — Csath Zsigmond m. kir. posta és távirtdelügyelő urnak azon intézkedéséért, hogy a siketnémákat gyámolító egyesület ezimére érkező pénzküldemények után egyenkint fizetendő 4 fillérenyi kézbesítési díjat f. évi jan. 1-től elengedte. Füleky Pál.

* **Az új orosz belügyminiszter.** Bulygin Grigorjevics Sándor, az új orosz belügyminiszter immár a hatodik államférfi a belügyminiszteri székben II. Miklós császár uralkodása alatt. Bulygin épeaséggel nem rendőr-tábornok, hanem jogiudos. Pályáját egy vidéki bíróságnál kezdte s a hetvenes években, a mikor Szaratov kormányzó sok különös szolgálattal bízta meg, volt alkalma megismerni a vidéki nép óhaját és szükségleteit. Bulygint 1886-ban, harminczöt éves korában Tambó alkormányzó-jává, egy évvel azután pedig kalugai kormányzóvá nevezték ki. 1893. óta volt moszkvai kormányzó sebben a minőségében Szergej nagyherceg főkormányzó segéde polgári ügyekben. Bulygin rátermettebb a belügyminiszteri méltóságra, mint akármelyik elődje, de az is bizonyos, hogy nem fog a liberális reformok szellemében működni.

* **A hiúság — az emberiségnek.** Don Pedro braziliai császárnak kitűnő ötlete volt, hogy kiaknázza az emberi hiúságot az emberiség javára. Egész nyíltan árusította a rendjeleket, bárói, grófi és hercegi címeket, s az ily módon szerzett pénzből Braziliában nagyszerű kórházakat alapított, amelyeknek homlokzatán ez a felírás van: **Az emberi hiúság — az emberiségnek.** Don Pedro példáját követi most Mucuhito, a japán császár, aki kihirdette, hogy rendjellel tüntet ki minden tisztességes embert, aki a japán sebesülteket s a háboruban elesettek özvegyeit és árváit hathatósan segíti. Aki legalább hatezer koronát adományoz, az megkapja a japán Jukoso-rendjelet. A japán kormányának egy Berlinbe lakó megbízottja, aki a szabadalmi ügyeket közvetíti Európa és Japánország között, Kiszak Tamai mérnök, a német lapokban is közzétette császárnak ezt az elhatározását, de egyelőre még egyetlen rendjelen sem tudott tuladni; nem mintha a németekből hiányoznának a hiúság, hanem nyilván azért, mert kissé drágának találják a Jukoso-rendjelet.

* **Színész mint szenátorjelölt.** Párisban nem rég megírták a lapok, hogy a legnépszerűbb párisi színészek egyike, az ifjabb Coquelin, Comédie Française tagja Boulogne-ban, szülőhelyén szenátorjelöltként lép föl. Coquelin tegnap egy újságíró előtt kijelentette, hogy ez a hír igaz, s ő a jelölést el is fogadta. A ért tettem ezt, mondott Coquelin, mert használni akarok vele a színészek tekintélyének és a szociális állásának. Nagy lépés történt ebben az irányban, amikor kimondották, hogy a színészek is lehetnek tagjai a becsületrendnek. Nem vagyok ugyan politikus, mondotta Coquelin, de jó polgár vagyok s mi más kell ahhoz, hogy valaki szenátor legyen. Mint szenátor nem hoznék szegényt a testületre, a színészeknek pedig megbecsülhetetlen szolgálatot tennék. Tehát jelölt vagyok.

Az orosz forradalom.

Trepov nyilatkozata.

Trepov tábornok tegnap a Daily Chronicle munkatársát fogadta, — akinek azt mondta, hogy Oroszországban forradalmi mozgalomról egyáltalában szó sem lehet. Azok, akik a politikai forradalom előidézéséin dolgoznak, jelentéktelen kisbbséget alkotnak és visszaélnék a munkásokkal, akik csak gazdasági concessiókat követelnek. Ilyen fajtaú izgató Gapon is, akinek tertőzködő helyét a rendőrség még nem ismeri ugyan, de valószínűnek látszik, hogy Pétervárott barátainai rejtőzik. Gapon és barátjai mindaddig tehetetlenek, amíg ah dsereg hű marad a mostani kormányrendszerhez. Trepov azt mondta továbbá, hogy a császár mult szombaton ismét megkegyelmeztet hatvanégy elfogott munkásnak. A császár kegyelme csak munkásokra terjed ki, nem pedig diákokra és olyanokra, akik politikai okokból csatlakoztak a sztrájkmozgalomhoz.

Trepov tábornok a Figaro pétervári tudósítójának a következőket mondta: Az oroszországi munkások egyáltalában nincsenek szervezve. Gaponnak volt hatezer embere, akik behatoltak a munkásszövetkezetekbe é ezek okozták az egész bajt. Gapon magával ragadta a többi munkást és ő volt az, aki az egész mozgalomnak politikai karektert adott. Nem tűrhettük, hogy a munkások a téli palotához menjenek. Gapon eltűnt, a többi munkásvezér elesett, vagy börtönben van s így a munkásnép most olyan, mint a fej nélkül való törzsek. A sztrájkolók száma száznegyvenezer, a tüntetőké százezer volt, ezek közül elesetek kilencvenhárom és megsebesültek harminczharminczhárom. Ezek a hivatalos számok és minden egyéb szédelgés Gorkijről azt mondta Trepov, hogy az ő dolgához semmi köze nincsen, mert Gorkijt Rigában fogták el, ő pedig csak a pétervári dolgokkal törődik.

Az utlevélkényszer megszüntetése.

A Temps-nek jelentik Pétervárról: a belügyminisztérium elhatározta az utlevélkényszer megszüntetését. A külfölddel való forgalom ezentel szabadabb lesz s az idegenek föl lesznek mentve minden formaszorúság aló.

Gorkij.

A Lokalanzigernek jelentik Pétervárról: A Gorkij ellen tett vád két pontra terjed ki. Az egyik az, hogy december végén bizottság alakult, amelynek Gorkij is tagja volt s amely utcai zavargást követelt az ellenzéki mozgalom megerősítése végett és amely megérlette a január 22-iki eseményeket. A másik pont az, hogy Gorkij részt vett egy gyűlésen, amely proklamációt dolgozott ki s élesen elítélte a január 22-iki eseményeket, harozra szólítván föl a népet a császár kormánya ellen. Egy házkutatás alkalmával meg is találták a proklamáció szövegét, de szerzőjét még most sem tudják.

IRODALOM.

A nő kalendárioma.

T É L.

- (Január) Fehérruhás leányka ő,
Még szunnyad vágya, szenvedélye,
Abrándok holdvilága szó
Hideg rózsákat csak szívére.
- (Február) Mosolya bágyadt, hallgatag,
Mely senkit sem melenget —
- (Március) Mig egyszer egy hév ifjunak
Lassacskán ő is enged...

T A V A S Z.

- (Április) Kaczagó, édes, nagy leány
(Majus) S szép, mint tündéri álom!
Virág neki nyit, csalógány
Neki dalol az ágon.

- (Junius) Szívében annyi vágy, remény,
A mennyi rózsaujja —
Libeg-lobog fártós fején
Menyasszony-koszorúja...

N Y A R.

- (Julius) Kívánatos fiatal asszony,
A lénye csupa szerelem,
Azért él, hogy rózsát szakasszon,
S gyönyört ígér, hol megjelen.

- (Aug.) Szemében perzselő sugár,
Mely kárhozatba kerget —
(Szept.) De szíve inkább érzi már
Az anyai szerelmet...

Ó S Z.

- (Október) A gondos, szerető anya
Gyümölcsöt fölnevelte,
Szívével többé nincs baja,
Csöndes, derült a lelke.
- (Novem.) Hord őszi rózsát gyér haján,
Belengik régi álmak...
- (Decemb) Végtére mást se tesz, csupán
Mesél az — unokáknak...

Szamolányi Géza.

Márczius 15. Ilyen című egyfelvonásos alkalmi színjátékából a második kiadást rendezti sajtó alá Pásztor József. A hazafias munka rövid idő alatt nagy népszerűsége tett szert. Költői módon fejezi ki Márczius tizenötödikének ünnepi hangulatát, a szabadságharc emlékének fellángolását az öregedő szívben s az ifjuság tiszta lelkesedését a szabadság gondolatáért. Iskoláknak ifjusági, önképző- és társasköröknek különösen alkalmas, hogy lendületesebben ünnepelhessék meg Márczius 15-ét. A szindarabban mindössze három szereplő van, díszlet nem kell hozzá, így könnyen előadható. Megrendelhető a szerzőnél (Budapest, VII. Columbus-u. 28.) Ára postai szétküldéssel 90 fillér.

Leütött erdőőr.

A szigeti városrész egy részének tegnap szenzációja volt. Délelőtt fél tíz óra tájban a körtöltés tulsó oldalán, a Tákó szélén néhány suhancz számos ember szemeláttára leütött egy erdőőrt, ki őket a püspök erdejéből lopott szalfák hazaszállításában akarta megakadályozni. E suhanczoknál az erkölcsök eldurvulására mutat, hogy midőn az erdőőrt leültetve ott hagyták vérben, mintha mi sem történt volna, nyugodtan hazaszállították a lopott fát, sőt egy részét már fel is fűrészték akko:ára,

mikorra a rendőrség emberei őket letartóztatták.

A tegnapi reggeli órákban Neumár Lajos 16 éves napszámos, Német István kőműves legény, Schwarz Antal, Géza és Árpád győrszigeti legények kivágtak 6-8 hosszú szálfat a püspöki erdőben és vállukra vetve vitték hazafelé. Már egész közel voltak a tábóbeli moosárhoz, midőn Neumann Lajos püspöki erdőőr, minthogy ünnep volt és feyvertelenül a városban járt, őket megpillantotta s eléjük ment. Vele volt vagy hat abdai földműves, de ezek nem merték őt követni és megálltak a moosár szélén.

A fatolvajok nem is voltak nagyon barátságosak, mi or megpillantották az erdőőrt. Azonnal lefektették a szálfákat és kisebb karót fogván kezükbe, elszántan várták a feléjük közelődő embert, ki nál mindössze egy törös bot volt.

Mihelyt hozzájuk lépett Neumann Lajos erdőőr és szemükbe mondotta, hogy a fát a püspök erdejéből lopták. Német István kőműves hozzáugrott, megkapta törös botját és azt ketté törte, ez alatt pedig Schwarz Árpád teljes erejével végig vágott karójával a Némettel dulakodó erdőőr fején, ki erre vértől elborítva összerogyott. Ekkor ott hagyták és főlészedvén a szálfákat, azon megosztották és mindenki hazavitte a magát.

A rövid ideig tartó dulakodásnak távolról sok nézője volt, kik közül néhányan Kuti Lajos abdai földművessel bevitték az erdőőrt a közeli püspöki majorba, kimosták a fejebét és nagynehezen magához térítették. Egyelőre azonban az orvos nem tudta megállapítani, hogy mennyire veszedelmes a fejséb és van-e koponya repedés.

Ekközben az uradalom egyik embere értesítette a dolgról a rendőrséget, melynek közgei nyomban megjelentek s a tettéseket egy fél óra alatt összefogdosták. Néhányat a lopott fa vágásán érték s így nem is tagadhatták tettüket. Német István és Schwarz Árpád ellen, eltekintve az okozott testi sértés milyenségétől s a falopástól, hatóság elleni erőszak büntette címé is megindítják az eljárást, minthogy a fölesküdt és hivatásának teljesítése közben eljáró erdőőrt a törvény hatósági közegnek minősíti.

REGÉNYCSARNOK.

A Tökölly-osalád őse.

Irta: Vértési Arnold.
(Vége.)

A főherczegből kitört az elkeseredés. „Jól tudja felséged, — írta Prágába — hogy az ügyben mennyi alku, tárgyalás és tanácskozás történt; jól tudja, hogy Tököllyt legutóbb is mily soká megvárakoztattuk; azt is megérthette felséged, hogy az én személyem is mennyire bele van keverve ez ügybe; mindezek után azt várhattam volna felségedtől, hogy egy vagy másfelé határozni fog, éppen semmi szükség nem lévén új tanácskozásra.”

De a császári udvar huzni-halasztani akarta a dolgot. Nem akart nyíltan színt vallani, de alattomban azon mesterkedett, hogy Tökölly ne kaphassa meg Kézsmárkot. Ruber generális tudta, hogy mit akarnak Prágában s nem eresztette ki kezéből az elfoglalt várat.

A császár pedig új tanácskozást rendelt el arra nézve, vajjon volt-e joga Rubernek, Laszkynak és Tököllynek bármilyen egyezségbe bocsátkozni ő felségének — mint magyar királynak tudta és beleegyezése nélkül?

„Nem ez a kérdés most, — felelte erre a főherczeg, — annyi tárgyalás, ígéret és az általam létrehozott egyezség után a dolgot függőben hagyni nem lehet.”

Dehogy nem lehetett. A császár által elrendelt új tanácskozással megint el lehetett huzni a dolgot egy ideig. Hiába panaszkodott Tökölly: „Nemcsak a jószágtól, de pénzemtől is meg vagyok fosztva... Legyen felséged kegyes tekintettel hosszú türelmemre... Ha a javakat kézhez nem kaphatom, ám téritsek meg érie adott pénzemet. Felsőgem régi, előkelő családból való, akihez nem illik, hogy egyik helyről a másikra hurcoljam s idegen hajlékban tartogassam; olyan tűzhely kell énnekem, melyet magaménak mondhatok s ha ezt felséged birodalmában föl nem találhatom, keresek és találok én másutt.”

Csak mikor az a hír jött Prágába, hogy Tökölly igazán ki akar vándorolni Lengyelországba, a Báthory István király országába s viszi magával a sok pénzt, akkor gondoltak arra a császár tanácsosai Prágában, hogy nem kellene ezt a pénzes embert mégsem elereszteni, akire oly sokszor szüksége van ő felsége kincstárának s minthogy időközben Ruber is meghalt, 1584-ben beülhetett végre Tökölly Sebestyén Kézsmárk várába s a „kézsmárki Tökölly“-familia helyet foglalt Magyarország főuri nemzetségei közt.

A Debreceni hitelbank Részvénytársaság

folyó évi február hó 1-én megkezdte működését.

Kölcsönöket nyújt:

váltókra, kötelevényekre, értékpapírokra, árukra.

Óvadékkölcsönöket ad:

bérlőknek és vállalkozóknak.

Jelzálog- és törlesztéses

(amortizációs) kölcsönöket engedélyez földbirtokokra és házakra a legkedvezőbb feltételek mellett.

Elfogad betéteket

betéti könyvecskére es folyószámlára a legmagasabb napi kamatláb mellett kamatozás végett.

Vesz és elad:

mindennemű értékpapírt és ércpénzt, valamint

Elfogad megbízásokat

ilyenek vételére vagy eladására és minden a bankszakmába vágó ügyletek kérésére.

Üzleti helyiség: Széchenyi-utca

Az igazgatóság.

Eladó! Debreczen sz. kir város könyvnyomda-vállalata egy 59x84 ráma nagyságu Kaiser-féle gyorsajtót eladásra bocsájt. Ezen gyorsajtó a fenti nyomda-vállalat géptermében üzemben van s így az még egy hónapig működésben megtekinthető, miért is felhivatnak az érdeklődők a gép megtekintésére s esetleg ajánlataik beadására.

Debreczen, 1905 február 7.

A művezetőség.

M. A. Vasutak menetrendje 1904 évi okt hó 1-től.

Debreczenből indul:	idő ó.	p.
Budapest felé (vegyesvonat)	d. u.	3 26
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4 16
Budapest felé (gyorsvonat)	reggel	8 57
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12 07
Budapest—Nagyvárad felé	este	10 31
P.-Ladány Nagyv. felé minden kedd	d. e.	11 12
Csák P.-Ladányig	este	8 10
Csák P.-Ladányig motor menet	reggel	5 02
Szatmár—Máramarossziget felé	d. u.	8 56
Csák Szatmárig (gyorsvonat)	este	6 41
Csák Szatmárig (teher v. sz.m.-száll. v.)	este	7 54
Szatmár—Máramarossziget felé	éjjel	2 09
Szatmár—Máramarossziget felé (gyorsv.)	d. u.	12 07
Csák Szatmárig	reggel	5 19
Miskolcs—Kassa felé	reggel	8 12
Miskolcs—Kassa felé	este	6 56
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u.	4 11
Csák Nyiregyházig	d. u.	2 14
	m. áll. vasutól	reggel 5 36
	vásártérről	reggel 5 44
	m. áll. vasutól	d. e. 8 09
	vásártérről	" 8 18
	m. áll. vasutól	" 11 07
	vásártérről	" 11 16
Hajdúbásörmény— B.-Sz.-Mihály felé	m. áll. vasutól	d. u. 12 11
	vásártérről	" 12 21
	m. áll. vasutól	" 4 25
	vásártérről	" 4 36
	m. áll. vasutól	este 6 46
	vásártérről	" 6 56
Füzes-Abony felé m. áll. vasutól	reggel	4 36
Füzes-Abony felé vásártérről	"	4 46
Óhat-Kócs—Polgár felé m. áll. vasutól	d. u.	4 49
Óhat-Kócs—Polgár felé vásártérről	"	4 28
Derecske—Nagy-Léta felé	reggel	9 25
Derecske—Nagy-Léta felé	"	4 31

Budapestre érkezik:

A reggel 8 ó. 57 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1 59
A déli 12 ó. 07 p.-kor induló sz.-v.	este	8 49
Az este 10 óra 31 p.-kor induló sz.-v.	reggel	5 45
A délután 4 ó. 16 p.-kor induló gyorsv.	este	9 25

Budapestről Debreczenbe indul:

A délután 12 ó. 6 p.-kor érkező gyorsv.	reggel	7 25
A délután 3 ó. 29 p.-kor érkező sz.m.-v.	"	2 —
Az este 6 ó. 26 p.-kor érkező gyorsvonat	d. u.	2 —
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező sz.m.-v.	este	7 05
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező sz.m.-v.	"	9 25
P.-Ladányig gyorsvonat átállítással	d. u.	12 09

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől (gyorsvonat)	d. u.	3 29
Budapest—Nagyvárad felől	este	6 26
Budapest—Nagyvárad felől (gyorsvonat)	éjjel	2 24
Budapest Nagyvárad felől	d. u.	2 15
Csák P.-Ladánytól	reggel	7 45
Csák P.-Ladánytól motor menet	"	5 02
Kolossvár—Nagyvárad felől	"	7 28
Csák Szatmárról (gyorsvonat)	"	8 42
Csák Szatmár felől	d. e.	11 37
Csák Máramarossziget felől (gyorsvonat)	d. u.	8 56
Csák Máramarossziget felől	este	10 11
Máramarossziget—Szatmár felől	"	6 40
Csák Szatmár felől	reggel	7 30
Kassa—Miskolcs felől	d. e.	1 31
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	este	7 00
Kassa—Miskolcs felől	d. u.	8 42
Csák Nyiregyháza felől	reggel	7 26
	vásártérről	reggel 7 34
	m. áll. vasútra	" 7 40
	vásártérről	d. e. 11 12
	m. áll. vasútra	" 11 22
	vásártérről	d. u. 1 45
	m. áll. vasútra	" 1 52
B.-Sz.-Mihály— H.-Bősörmény felől	vásártérről	" 3 27
	m. áll. vasútra	" 3 34
	vásártérről	este 6 05
	m. áll. vasútra	" 6 12
	vásártérről	" 9 50
	m. áll. vasútra	" 9 57
Füzes-Abony felől vásártérről	d. u.	3 34
Füzes-Abony felől m. áll. vasútra	"	5 35
Óhat-Kócs—Polgár felől vásártérről	reggel	7 44
Óhat-Kócs—Polgár felől m. áll. vasútra	reggel	7 54
Derecske—Nagy-Léta felől	"	7 25
Derecske—Nagy-Léta felől	d. u.	8 12

1477—1905.

Faeladási hirdetés.

A folyó évben az Apafáján 139 csomó, a Pallagon 286 $\frac{1}{2}$ csomó és a méntelepi akácokban 240 csomó hosszú akácfa s az Apafáján 12 csomó nyáfa vágatván, ezen famennyiségnek nyilvános árverésen való eladása elrendeltetvén.

Az árverés mindenkor a helyszínén a 9 órakor vezi kezdetét és pedig a következő napokon fog megtartatni.

A méntelepnél f. é. febr. 8 án, szerdán

Az Apafáján " " 9-én, csütörtökön

A Pallagon " " 10-en, pénteken.

Miről a város érdekelt közönsége is azon megjegyzéssel értesítettik, hogy idevonatkozó felvilágosítások a város gazdasági ügyosztályánál nyerhetők.

Debreczen, 1905 február 6.

A városi tanács.

1 liter

Borhegyi borvíz

3 krajczár,

mely kitünő, üdítő egészséges ital, kapható

Máyer Jenőnél

előbb

Geréby Fülöp utódai Debreczen.

Üveg betét 4 krajczár.

Ugy hat, mint a bomba! Antinicotin-csigaretta hüvelyek, szivar skatulákban. Jakabi-gyára Wien, VIII. Piaristengasse.

A gróf Degenfeld József
s dr. Balkányi Miklós urak

„Erzsébet“ szőlőtelepén

kitünő minőségű gyökeres szőlővessző,
nemes gyümölcs-oltvány és spárga gyökér
olcsón megrendelhető.

Iroda:

Debreczenben, Kossuth-utca 32. szám.

Hirlapelárusítók

felvételnek

a „Debreczen“ elárusítására

varosi nyomdában,

varosház, keresztépület.

Uj! **Megnyílt!!** Uj!

a Kossuth-utcai Maradék áruház

olcsóbb minden vegelésnél.

Mint hogy kizárólag rőfös árut rendezünk be, a raktáron levő összes czipó, kalap, női és férfi fehérműek, miederek, kesztyű, nyakkendő, harisnya, női és fiu ruhák, esernyők stb. fél áron árusítjuk el.

Uj! Székely Jenő és Társa utódai Uj!

Kossuth-utca 15. sz., Gyógyszertár mellett.

Hirlap-
elárusítók
felvételnek

a „Debreczen“

elárusítására

a városi
nyomdában.
Varosház,
keresztépület.

Igazi urinó

arcának, keblének, kezeinek alapos ápolására sohasem használjon mást, mint a világhírű 1885 óta tör. védett

KRIEIGNER-féle

Crème de Margueritet.

Ezen készítményt kiváló tulajdonságai miatt számosan utánozzák, ez okból óva intem a n. é. közönséget a silány utánzatoktól.

Kérjen mindig határozottan KRIEIGNER-félet.

A Crème de Marguerite előnye, hogy mladeonemű fém és festő anyag mentes, tehát teljesen ártalmatlan. Igy éveken át használva sem támadja meg egészségét. Ártalmatlanságát hatósági bizonyítvány igazolja.

Eredeti nagy tégely 4 kor. — Próbátégely 1 kor

KRIEIGNER GYORGY GYÓGYSZERTÁR A. MAGYAR. KORONÁHOZ Bpest 8., Kalvin-tér
Diszkrét postai szétküldés napota.

Aláírási felhívás.

A Hajdumegyei Népban mint szövetkezet 1905 január 1-én megnyitotta a második évtársulatát. Felhívjuk Debreczen város és vidéke közönségét ezen második évtársulatba való belépésre.

Az általános bizalmat, melyet ugy a tőkegyűjtő, mint a hitelt igénylő közönség intézetünkbe helyezett, leginkább bizonyítja azon körülmény, hogy dacára rövid egy esztendei fennállásának tagjai száma máris meghaladja a 800-at, kik 4500 törzsbetétre több mint 120.000 koronát fizettek eddig be mely összeg az évtársulatok tartamát véve alapul, 600.000 korona törzsbetét tőkének felel meg.

Egy törzsbetétre hetenként öt éven át 50 fillér (25 kr.) fizetendő. Az így összegyűlt törzstőke várható haszoneredményre, mely mint már eddig megállapítható:

6% kamatozásnak felel meg, a tagok között törzsbetétek arányában lesz felosztandó.

A szövetkezet tagjai olcsó és könnyen visszafizethető kölcsönöket élvezhetnek és pedig

előlegképen befizetésük $\frac{1}{10}$ része erejéig, megfelelő kezesek jóállása mellett; továbbá arany-ezüstnemű és értékpapir zálogra, végül jelzálogra.

A kölcsönök kamatai ugy mint eddig, a törzsbetétekkel együtt hetenként is fizethetők és emellett a közönség kényelmére újabb előnyös újításokat hozunk be.

A második évtársulatba belépő tag hitelt már most igényt tarthat.

Jelentkezések a második évtársulatba való belépés iránt az intézet helyiségében (Piac-u. 26. sz., főtőzsde épületében) bármely nap délután ugy mint délután eszközölhetők.

Debreczen, 1905 január hó.

Dr. Révy Nándor, jogtanácsos.

Dr. Brukner Ernő, elnök.

Debreczen, nyomtatott a város könyvnyomdájában. 1905.